

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor.,
negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhásznos petítor egyszeri hirdetése 15 fill. Többhírös hirdetést jutányosabb. Nyilvánt. minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pó-utca 59-ik szám, Kösch Árpád Könyvnyomató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

Tanintézetek.

Városunk, sőt vármegyénk legtöbb tanintézetének mult tanévi értesítői itt fekszenek előttünk, a mikor ezeket a sorokat írjuk.

Valóban édes öröm szállja meg lelkünket, ha ezeket az értesítőket átolvassuk. Édes öröm, mely önként fakad annak a megnyugtató tudatnak a nyomában, hogy városunk és vármegyénk a hivatásuknak magaslatán álló tanintézetekben határozottan gazdagnak mondható, s hogy ilyképen jelentékeny részt vesz a nemzet erkölcsi és szellemi gyarapodásának nagyfontosságú és nemes feladatában.

Nem akarjuk mi dicsérettel és magasztalással halmozni el ezeket a tanintézeteket, a melyek pedig erre oly igen reá szolgáltak és reá is szolgálnak szakadatlanul. Nekik erre a dicséretre és magasztalásra nincs szükségük. Az a feladat, az a küldetés, a melyet ezek a tanintézetek megvalósítanak, illetve betöltenek, sokkal inkább dicséri önmagát, semhogy szükség volna arra, hogy ennek a feladatnak és küldetésnek a jelentőségét, valamint az ezek érdekében kifejtett önzetlen munkálkodásnak áldást hozó voltát nekünk szép szavakkal méltatnunk kellene.

Ma már mindenki tisztában van azzal, hogy a nevelő- és tanintézetek azok, a melyek a nemzet haladásának igazi foklépcsői. Ezek teremtik meg a talajt arra, hogy benne a nemzet erények, tehetségeinek összes magvai hatalmas fává növekedjenek. Nem hiába mondotta már Pláton azt, hogy minden társadalmi osztálynak meg van a maga külön erénye, a mely

az illető társadalmi osztályt, s így természetesen az ezek összessége által alkotott közt is, erőssé, hatalmassá, céljainak megvalósítására képessé teszi, s a nevelésnek és a tanításnak ilyképen semmi egyéb sem képezi a feladatát, mint az, hogy mindenik társadalmi osztálynak ezt az erényét minél magasabbra fejlessze. Viszont tehát a köztnek legtöbb feladata: a nevelés és a tanítás helyes irányban való vezetése és intézése kell, hogy legyen!

Nem kis mértékben fokozhatja önértetünket az a tudat, a melyet ezekből az előttünk fekvő értesítésekből oly határozottsággal kiolvashatunk: hogy városunk és vármegyénk tanintézetei útján minékünk nem jelentéktelen szerep jutott e nagy nemzeti feladat megvalósításából, s még inkább, hogy ezt a szerepet kellően és megfelelően vagyunk képesek betölteni.

Elemi, népoktatási, közép- és felső tanintézetek egyaránt igyekeznek minél teljesebben, minél nagyobb odaadással kivenni részüket ebből a valósággal felmagasztosító nagy feladtból. Az ifjúságnak vallásos-erkölcsi, hazafias és tudományos fejlesztését egyaránt lelkükön viselik, s maguk meg őszintén azt is, hogy törekvéseiket jelentékeny siker koronázza. Müködésüket az egész ország közönségének egyre gyarapodó bizalma és rokonszenve, valamint egyre jobban érezhető elismerése kíséri, minek következtében a fejlődésnek, az előhaladásnak az útján oly jelentékeny lépéseket tettek és tesznek a jelenben is, hogy ezt csupán a legnagyobb örömmel s a jövő tekintetében is a legszebb reményekkel szemlélhetjük, s hogy közülök némelyik a fejlődésnek oly magas fokára is emelkedett, hogy az már valósággal országos hírűvé vált, sőt, hogy fejlődésének ily kiválóan magas mértékét még azok is alig remélhették, a kik pedig minden ambíciójukat csupán ennek előmozdításában keresték.

A legőszintébb szívvel üdvözljük tehát összes derék tanintézeteket abból az alkalmából, hogy az előttünk álló értesítésekben oly lelkiismeretesen s oly örvendetes adatok feltárásával számoltak be hí sáfárkodásukról. A legőszintébb szívvel üdvözljük összes tanintézetek minden lelkes munkását s érdekeiknek minden áldozatkész előmozdítóját, kik szívüknek és lelküknek drága kincseit aprózzák szét és ültetgetik el az ifjú nemzedék szívébe és lelkébe, hogy ezekből a magvakból a hatalmas magyar haza, a szabadelvű irányban magasra fejlődött nagy magyar nemzet, biztos templomának építőfái sarjadozzanak!

Ez elismerő, lelkes üdvözlésünk kapcsán pedig hadd legyen egy meleg szavunk, egy benső kérelmünk nagyközönségünkhöz is!

Igyekezünk minél teljesebb mértékben megbecsülni ezeket a mi derék tanintézeteket s azoknak hasonlóan derék munkásait! Értsük meg annak a nagy feladatnak a magasztosságát — mondhatnók: szentségét, — a mely előttünk áll s ne mulasztunk el egyetlen kínálkozó alkalmat se arra nézve, hogy a buzdító elismerésnek és megbecsülésnek nyilvánításával, valamint általában a legodaadóbb támogatással, valósággal mindnyájan részt vegyünk ennek az általunk megértett és teljesen méltányolni tudott feladatnak a megoldásában!

AZ EPERJESI LAPOK TÁRCZÁJA.

⇒ TÁTRAHÁZÁN. ⇐

Adj' Isten, újra Tátraházán,
Hová oly régen vágyom én.
Hogy minden gondot, bajt lerázzán,
Csendben pihenjek hűs ölen.
Adj' Isten, régi jó barátok,
Kik még el nem feledtetek,
Mindég híven gondolva rátok,
Ott volt a lelkem köztetek!

Úgy nem tud a szívem betelni
Mindazzal, ami jó van itt,
Szeretném egybe átölelni
Mind, ami szép csak itt lakik:
Az ismerüst és ismeretlent,
Az élet és élettelen,
A csillagos nagy mennyet ott fent,
S a kis virágot idelelent!

Állsz még, hegyeknek őriása,
Fehérszakálú Bércz apó,
Óh, csak taníts imádkozásra,
Fenség nincs hozzád fogható!
Egyet lehelsz — és mennydörögve
Száguldnak vézses fellegek,
Egyet mozdulsz — és dühörögve
A mélybe szírtek görgenek.

Szóval ködös, mogyorva bácsi
Vagy, hószakálú Bércz apónk,
Villámaidnak csattanási
Nagyon gyakorta hallhatók...
S ha nem hallhatjuk is: nyakunkba
Zúditod csúnya felleged —
Téged ki nem fáraszt a munka,
De mink áztunk már eleget!

Élsz még, fenyves, dús koronáddal,
«Mégfogva bár, de törve nem!»
Nincs rejtekedben esalógánydal,
Mégis kedves vagy énnemnek,
Még szólaltatlak s ime, hozzám
Még néma csened is beszél,
Még szólítasz, s én álmodozván,
Minden reményem újra el!

Csobogva szökken szírtől-szírtre
Öledben a Fehérpatak,
Kő sok van benne szertehintve,
De pisztráng, az kevés akad.
S ami van is, úgy van nevelve,
Hogy a horogra nem kerül...
Próbáltam én is szűgyenszemre
Rösteltem is kegyetlenül.

Ha jól tudom, a rengetegben
Itten vadászni is szabad;
Csak két dolog hiányzik ebben:
A puská, s, ami fő, a vad!
Isten kegyelméből találhatsz,
Volt is reá egy-két eset,
De máskülönben holtig állhatsz,
Míg a biztos bakot lesed.

S aztán a nagy kirándulások...
Én Istenem, de szép dolog!
A mézhavasban friss gyopár, sok —
Fázom, ha rája gondolok:
Ha félrelépek, jaj fejemnek!
Ha csuszszanak, nyakam szegem!
Mily aggodalmak, gyötredelmek!
S jövőnk — gyönyörtől részegen!

De mindez semmi voltaképpen,
Festői képhez jó keret:
Százszorta jobban tetszik nekem
A társaság, az emberek.
Testvéred itt kicsinye-nagyja,
A büszke férfi, szende lány,
Ha van hibája, eltagadja
S csak kedves és jó mind a hány.

Ott van mindjárt a házgazda,
Oly szíves mind a két család,
Mulattatásod nem mulasztja,
Mégosztja véled asztalát.
Nekik, ha mára mind elúszott,
Holnapra kis remény elég,
Nekünk jobb ma egy kövér tűzök,
Mint holnap egy sovány veréb!

Hadd üdvözlöljelek, jövel Te,
Ki büszkeségünk vagy nekünk,
Kit a szép «Tátraháza lelke»
Nevével méltán illetünk.
Lelked felével, jobb felével,
Üdítsd a fáradt pihenőt,
Neved velünk nem messze ér el,
De áldott lesz sokunk előtt!

De haj' hogy merjem számba venni,
Ha győzni győzöm is talán,
Mindazt, ki éppen nem pihenni
Óhajt a Tátra oldalán?!
Áh, a sok szépreményű gyermek,
E kedves, lármás kisdedek,
S kikért nem egy helyt irigyelnek:
A szép, szelid leányserég!

Van köztük barna, szenvedélyes,
Van köztük szőke, melábus,
És mindegyik egyként veszedlyes,
Mert mindegyiknek bája dús...
És száll a labda jobbra-balra,
És reng a csolnak, ring a hab,
És szól a nóta erre-arra —
Minden mosolyg, nevet, kaczag!

Okul a hőles, a kétkedő hisz,
Ledobja mind a terheket,
Megenyhül a bús szenvedő is,
Meggógyul a szegény beteg.
A röpke szellő azt susogja:
Van boldogság a földön — itt,
S a szíved egyre azt dobogja:
Az élet, ah! mért oly rövid?!

Úgy nem tud a lelkem betelni
Mindazzal, ami jó van itt,
Szeretném egybe átölelni
Mind, ami szép csak itt lakik:
Az ismerüst és ismeretlent,
Az élet és élettelen,
A csillagos, nagy mennyet ott fent,
S a kis virágot idelelent!

Adj' Isten újra Tátraházán,
Hová oly egyre vágyom én,
Hogy minden gondot, bajt lerázzán,
Csendben pihenjek hűs ölen.
Adj' Isten, kedves jó barátok,
Kik még el nem feledtetek,
Mindég híven gondolva rátok,
Ott lesz a lelkem köztetek!

Giuseppe.

Jelen számunkhoz fely melléklet van csatolva.

Csak a köznek és így ebben mindnyájunknak, tehát önmagunknak is, az érdekeit mozdítjuk elő ez által; a támogatást, s főképen az anyagi támogatást pedig, melyet akár mint egyesek, akár mint az erkölcsi személyek tagjai nyújtunk ezeknek a tanintézeteknek, ne tekintjük soha egyébként, mint szerény megtérítéseként azoknak a kiváló és eléggé meg sem becsülhető előnyöknek, a melyeket ez intézetek áldásos működése a közre eredményez.

Ne feledjük el azokat a szép szavakat, a melyeket vármegyénk egykori jeles tiszti főorvosának: Bartsch Edének 1846-ban megjelent művében («Sárosmegye helyirata») olvashatunk. „Magasabb múzsa-lakok találtnak a három sz. kir. városokban, — írja többek között az említett író, — ezeknek Parnassusa: Eperjes. Mit a nemesített művészet és haladó valódi tudomány, az értelem, szív és test kifejlesztésére csak nyújthat; minden tehát, mi az embert emberré bélyegzi, annak az igazit, szépet, hasznosat, jót, kellemeset és szükségessé hiven felföldi és megvilágítja, kiszivárogoz itt a derék egyház-szónokok, híres ifjúságtanítók és lelkesült műbarátok tanaiból.“

Legyen ez így ezután is!

Hogy pedig így legyen: szeressük, becsüljük meg, ápoljuk, támogassuk derék *tanintézeteket!*

HIREK.

* **Installáció.** Fényes ünnepélyvel ment végbe *Kleinovszky Antal* nagysárosi plébánosává való installálása e hó 4-ikén. A szokásos beiktatási szertartások után — a melyeket az egyházmegyei főhatóság meghagyásából Pletényi Endre apátkanonok végezte Kozora Endre kanonok jelenlétében, — következett az istentisztelet fényes papi segédlettel, melyet az új plébános mutatott be a Mindenhatóknak. Különösen lélekemelő volt és nagy tetszésben részesült a szentmise alatt elénekelt és orgonával kísért latin quartett-misének, a melyet Szabó Antal kántortanító és Malinovszky István tanító végeztek nagy szakavatottsággal. Az istentisztelet után a nagyszámú előkelő vendég — élükön a pátronussal, Pulszky Géza földbírtokossal — bevonult a plébánia-épületbe s kezdetét vette a díszbéd, mely alatt sűrűn jöttek a felköszöntők: a megyéspüspököt, az új plébánost, majd a pátronust s a vendégkoszorú egy-egy érdemesebb tagját életve. A ritka szép ünnepély éjfélok nyert méltó befejezést.

* **Esküdtétel.** *Holenia Lajos*, az eperjesi kir. járásbíróság újonnan kinevezett albirája, augusztus 8-ikán tette le a kir. törvényszék teljes ülésében a hivatalos esküt. Ebből az alkalomból *Urban Gyula*, mint helyettes törvényszéki elnök, pár szóval melegen üdvözölte a bírói kar új tagját, ki hivatalát máris elfoglalta.

* **Eljegyzések.** *Dobay Béla* várm. jegyző jegyet váltott *Maléter Arankával*, Maléter Gyula eperjesi földbírtokos leányával. — *Péchy Oszkár* alsótartozai j. szolgabíró e napokban jegyezte el *Baán Ilonkát*, Baán Géza várm. főpénztáros leányát

† **Halálozás.** Mély részvétellel közöljük az alábbi gyászjelentéseket: «Özvegy Fűzy Sándorné szül. Fűzy Viktória, mint neje; Fűzy Árpádné szül. Fűzy Anna, mint leánya és Fűzy Árpád, mint veje; gyermekeik Ába és Árpád, Hegyemeghné Fűzy Mária és Sztankayné Fűzy Kornélia, mint testvérek, valamint a számos rokonság nevében is, tájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb férj, apa, nagyapa, fivér- és rokonok: tek. *felső-kéri és fűzy Fűzy Sándor* úrnak, földbírtokos és nyug. főszoigabíró, Sárosvármegye törvényhatósági bizottsági tagjának augusztus 4-ikén reggeli 5 órakor, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, élete 68-ik, boldog házasságának 41-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei aug. 6-ikán délután 4 órakor, a róm. kath. egyház szertartásai szerint, a lemesi családi sírboltban fognak örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő gyász-istentisztelet pedig augusztus 7-ikén reggeli 9 órakor fog a lemesi róm. kath. templomban az egek Urának bemutatattani. Lemesen, 1901. augusztus hó 4-ikén. Béke hamvaira!»

«Özv. Kossuth Ádámné szül. fulló-kéresi és parnói Molnár Irma, mint anyja; Kossuth Anna férj. Philipp Gyuláné, Kossuth Mariska férj. Bészler Kálmánné, Kossuth Irén, Éva, Gizella, Margit, mint testvérek; Philipp Gyula és Bészler Kálmán, mint sógorok; Philipp Lilike, mint unokahúga, tájdalomtól szívvel jelentik szeretett fiának, illetve testvér- és rokonok: *udvardi és kossuthfalvi Kossuth Elemér* úrnak, a Sárosvármegyei Gazdák Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezetének tisztviselője, életének 25-ik évében, hosszú szenvedés után f. hó 6-ikán este 11 órakor, a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt elhunytát. A boldogultnak hült teteme f. hó 8-ikán d. u. 4 órakor fog a Magyar-utca 29. sz. házból a helybeli róm. kath. sírkertbe örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmiseáldozat pedig f. hó 9-ikén d. e. 9 órakor fog a helybeli főtemplomban az egek Urának bemutatattani. Eperjesen, 1901. évi augusztus hó 7-ikén. Áldás és béke lengjen drága porai felett!»

† **Nekrológ.** Egy ismerősünk haláláról értesültünk a lefolyt héten. Lapunk nyomtatóműhelyének volt az elhunyt éveken át szakképzett munkása, javítnoka és jeles irodalmi képességével a pár év előtt megszünt *Sárosmegyei Közölny*nek munkatársa. *Tichy Ákos* hunyt el *Budapest*en, életének 38-ik évében. Fiatal kor; pedig elhetett volna még, mert munkálkodása a nyomdászatra,

meg a magyar kultúrára nézve is, hasznos hozó volt. Hogy elkerült Eperjesről, Budapestre nyert alkalmazást egy elsőrangú nyomdaintézetben, mint javítnok. Irodalmi munkásságát itt szélesebb körben folytatta: írt szakcikkeket, és, mint a Nyomdász-szakkör titkára, e Kör évkönyvének öt folyamát szerkesztette kiváló sikerrel s oly ahhozértessel, hogy ezek az évfolyamok kiválnak a magyar nyomdász-szakirodalomban úgy a némettel versenyző külső csín-, mint belső tartalomra nézve. Több szépirodalmi lapban írt novellát, elbeszélést könnyed magyaros nyelvezettel, és belső dolgozótársa volt az *Ország-Világnak* is, melyben írói álnéven írt hangulatos verseket. Tichy gyöngye testi szervezetével nagy szeretettel csüggött a könyvnyomtatás dicső mesterségén, hisz maga is ős nyomdász-családból származott. Arad első könyvnyomatója (1808-ban) Tichy János Ferencz volt, s apjának a nyomdájában Nagyváradon tanulta ő is a betűszedést. A nyomdászati mestersége maga megkiváló egy *egész* embert; nem csoda hát, ha ez a nagy munkálkodás oly korán megölte e kiváló szellemi tehetséget. Nyugodjék békében!

F. hó 8-ikán hunyt el *Eperjesen Elsner Rudolfné* szül. Szepesházy Helén, életének 62. s házassága 43-ik évében. Temetése aug. 10-ikén ment végbe.

* **Viktória özvegy császárné** †. A német császári dinastiát és az angol királyi házat súlyos gyász érte. Viktória császárné, a szerencsétlen Frigyes német császár özvegye, a nemrég elhunyt angol királyné legidősebb gyermeke, Vilmos császár édesanyja s Eduard angol király testvérnője augusztus hó 5-ikén esti 1/4 órakor meghalt a friedrichshofi kastélyban. Viktória császárné csöndesen hunyt el. A halálos ágyánál volt a császár, a császárné és a császári háznak itt időző tagjai. Néhány percczel a halál beállta után a friedrichshofi kastélyon félárbczra eresztették a zászlót.

* **Sárosvármegye állandó választmánya** f. hó 14-ikén d. e. 11 órakor a vármegyeháza kisebb tanács-termében ülést tart, melyben tárgyalatni fog az 1902. évre egybeállított vármegyei költségvetés.

* **Eldölt pályázat.** A Kassai Kazinczy-kör közelebb döntött az általa kitűzött kétrétebeli irodalmi pályázat sorsáról. Döntésének az eredménye reánk nézve nem kis érdeklél bir, mivel a főpályakérdésre, t. i. a *Kazinczy Ferencz irodalmi érdemeit méltató prózai műre* kitűzött díjat dr. *Körösy György*, ismert nevű kiváló tanárunk, Széchenyi-körünknek egyik oszlopos tagja és tisztviselője, nyerte el, benyújtott pályaművével. Nagy örömmel és elismeréssel közöljük mi is ezt az újabb diadalt, mely hazai irodalmunk e kiváló ismerőjének írói tollát környezi. Jól tudjuk, hogy a Vörösmarty-emlékünnp alkalmával Körünk részéről kitűzött pályázaton is ő volt a nyertes s szép műve valódi becses ékessége a Kör ez évi Évkönyvének. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy diadala igaz örömet és elismerést kelt a mi kebleinkben is!

* **Eperjes város színügyi-bizottsága** pályázatot hirdetett színházunk három hónapi téli-szezonjára. A

A FEHÉR ANGYAL.

— NOVELLA. —
ÍRTA: **OSZKÁR GUSZTÁV.** (Folytatás.)

A korcsolya.

Ákos barátunk ezután mindennapos volt Kordayné házában. Ha egy-két nap elmaradt, már aggódva kérézősködtek utána.

Élete körülményeiben is sok minden megváltozott. Kezdett érdeklődni a világ folyása iránt s gyakrabban érintkezett az emberekkel. Kordaynéknál megismerkedett néhány családdal s ezen a réven bejutott a kis bányaváros társadalmába. A látogatásokban ugyan ezennél is nagyon tartózkodó volt, de legalább nem folytatott remete-életet, mint eddig; megjelent itt-ott néhanéha, s azt tapasztalta, hogy nagyon szívesen fogadják.

Igazán jól, otthonosan mégis csak Mariskáék körében érezte magát, a kik annyira megszokták már társaságát, hogy távollétében, különösen mikor iskolái teendői néha több napra is távol tartották, igazán nagyon érezték hiányát.

Annál kellemetlenebbül hatott rájuk, midőn egy napon azzal a hírel lepte meg őket, hogy két hétre elutazik.

Valóságos megdöbbenést idézett elő nyilatkozata.

— De hát mért kell önnek elutazni? — kérde Kordayné. — Valami megbízást kapott a lyceum részéről?

— Éppen nem — felelt Ákos — hanem egy korábban tett ígéretemet kell beváltanom; megígértem Pistának —

— Az én öcsémnek?

— Úgy van, a sógornak, hogy meglátogatom a karácsonyi vakáció alkalmával. Télen a gazdáknak nincs házon kívül dolguk, így együtt lehetünk, azért kérte látogatásomat a téli időszakra. Nos hát ettől a

vakációtól már csak pár nap választ el bennünket, azért jelentem be most elutazásomat.

— Az más! — mondá Kordayné egészen megkönnyebbülve. — Bár nagyon sajnálom, hogy nem lesz körünkben, de ettől az úttól nem akarom visszatartani — Isten ments! — Sőt inkább nagyon örülök, hogy megteszi.

— No én nem örülök — szolt közbe kedves durcászással Mariska. — Alig vártam már, hogy egy kis jegünk legyen, mert hiszen eddig még igazi állandó kemény fagy nem volt; már előre örültem annak, hogy fogunk majd együtt korcsolyázni s íme, most itt hagy magamra!

— No csak ne szomorkodjál el, kedves húgom, hisz karácsony után még elég sokáig fog tartani a tél, lesz még elég alkalmunk.

— Úgy ám, de akkor már megnyílik az iskola, négy óráig a lyceumban lesz, azután meg már besötétedik.

— Megyünk hát délelőtt tizenegykor, délig ez éppen a legalkalmasabb idő.

Lassan-lassan csak belenyugodott Mariska, hisz ő maga is belátta, hogy ezzel a látogatással Ákos régen tartozik.

És már most erről a látogatásról folyt a beszéd tovább.

Mikor Ákos távozott, egyenesen a kereskedésbe ment s vett magának egy pár — korcsolyát. Tán Mariskát akarja vele annak idején meglepni?

Mert hiszen ő nem tud korcsolyázni. Az ő diákorában még nem volt az divat, azóta remete volt, eszébe sem jutott, hogy ilyesmivel is törődjék.

Nem akarjuk elkísérni útjára, úgy is elképzelhetjük, hogy Pistáéknál mily nagy örömmel fogadták. Az a két hét úgy elrepült felettük, mint egy nap.

Annál hosszabb volt ez az idő Mariskáéknak.

Ennek a hosszú időnek csak két megemlézésre méltó tárgya van: két levél, egy igen hosszú és egy igen rövid; az egyiket Ákos írta Mariskáéknak, a másikat húga, Elekesné Ákos levele tele volt rokoni melegséggel, friss életkedvvel, a mi nagyon kellemesen hatott rájuk. Ugyan ezt éppen nem mondhatjuk Elekesné rövid, intő leveléről. Itt csak ezt az utóbbit közölhetem, mert tartalmának rövidsége miatt jobban emlékszem rá. Hangzott pedig az ilyenképen:

Kedveseim! Áldom a Gondviselést, mely bátyámat hozzátok vezette. Az a rokoni szeretet, melylyel körülvettétek, egészen átalakította s reményem van hozzá, hogy a régi Ákost visszanyerjük benne. De engedj meg, kedves Mariskám, hogy valamire figyelmeztesselek: egyszerre sokat nem kell kívánni. Megtudtam tőle, hogy te korcsolyázni akarsz vele a télen. Ezt ő ugyan vidáman, tréfálódzva említette föl, de látszott rajta, hogy a dolog bántja, mert hisz ő nem tud korcsolyázni. Ez, kedves Mariskám, nem baj, igen sok derék ember van ilyen és senkinek sem jut eszébe őket ezért kevesebb értékűnek tekinteni. Ti se várjátok Ákostól olyasmit, a mit nem teljesíthet. Erre a levélre nem várok választ s gyöngédségtelre bízom, hogy a korcsolyázás miatt Ákos meg ne szegyenüljön. Szerető rokonotok Juli.

— Isten ments! — kiáltá Mariska, mikor a levelet elolvasták; — inkább magam sem korcsolyázom.

— No azért te csak korcsolyázzál — felelé anyja — Ákos bácsinak nem szükséges abban részt venni. Megegyeztek abban, hogy Ákosnak többé nem említik meg ezt a tárgyat.

A vakáció elteltével megérkezett pontosan a professzor úr. Hogy sietett meglátogatni Mariskáékat, azt nagyon természetesen fogjuk találni.

kellően felszerelt kérvényeket a pályázó igazgatónak augusztus 15-ikéig kell Eperjes város polgármesteréhez benyújtani.

* **Műkedvelői előadás Kis-Szebenben.** A kassai Műkedvelők Köre aug. 15-ikén a Kénfűrdő nagytermében, a kisszebeni dalárda-alap javára, tánczszal egybekötött műkedvelői-előadást rendez. A műkedvelői előadás d. u. 5 órákor, a táncz 8 órákor kezdődik. Jegyek előre válthatók Gallé Emil kereskedésében. A műsor a következő: 1. Kisebbségi költemények. Szavalja: Tattárszky Andor. 2. «A vándor búcsúja.» Énekli: a dalárda. 3. «Harcz az anyós ellen.» Írta és előadja: Tattárszky Andor. 4. Egyveleg. Énekli: a dalárda. 5. «Egy vendéglős, ki nagyot hall.» Énekes bohózat egy felvonásban. 6. «Tar Lőrincz vacsorája.» Részlet Arany «Toldi szerelmé»-ből. Szavalja Gallé István. 7. Induló: Storch-tól. Énekli: a dalárda.

* **Hólabda-piknik.** Augusztus hó 19-ikén, hétfőn, Bártfa-fürdőben, a sárosmegyei és több abaúji, zempléni és budapesti család részvételével, teljesen zártkörű nyári hólabda pikniket rendez Dobay István elnök, Bornemisza Gably alelnök, Lipthay Lolo alelnök, Lukács Géza titkár, Szinyei Mersz Zsófi főjegyző, Masszak Zsuzu pénztárnok, Mecser Lszu háznagy, László Margit ellenőr. A táncz kezdete 9 órákor. Részvételi díj — minden beleértve — (vacsora borokkal, szivar, buffet stb.) személyenként 6 forint, mely összeg a kített ív aláírása mellett lesz lefizetendő. Tekintettel a multság «hólabda» jellegére, minden résztvevő hölgy kéretik két fiatal embert külön meghívni s jövetelét lehetőleg biztosítani. A multságot követő napon, vagyis aug. 20-ikán kirándulás lesz. Mindazon fiatalembereket, kik jövetelüket (aug. 15-ikéig Dobay István, Dobó, u. p. Héthárs, azontúl Bártfa-fürdő címre) előre tudatják, 19-ikén a reggeli és esti vonatknál kocsikkal várja a rendezőség s egyrészt az igazgatóság által felajánlott szobákban, másrészt az ismerős családoknál — azok szíves meghívására — elhelyezi.

* **Fényes hangverseny.** A Korytniczán f. hó 3-ikán Krausz Soma tanár, zongoraművész, az eperjesi konzervatórium tulajdonosa és Fűrész Sándor tanár, hegedűművész által rendezett művészeti olyan jól sikerült, hogy a művészeknek azt közkívánatra másnap meg kellett ismételnök.

* **Hadgyakorlatok.** Kezdetét vették az idei hadgyakorlatok. Eperjesre érkezett Pokorny Armin hadtestparancsnok egész törzskarával csapatszemlére. F. hó 2-ikén megérkezett a kisszebeni zászlóalj is, folyó hó 4-ikén pedig, éjjeli gyakorlat után, az iglói zászlóalj. Együtt van az egész ezred. A házbirtokosok ez egyszer megküldték a terhes beszállásolástól, mivel az ide érkezett katonaság elegendő helyet talált a barakk-laktanyában, hol tudvalevőleg száz szoba van.

* **Tátralomniczi versenyek.** A tátralomniczi versenyek f. évben augusztus 7., 8., 10. és 11-ikén tartatnak meg. A nagy díjakra augusztus 7. és 11-ikén fognak futtatni, és pedig 7-ikén a 20,000 koronás tátrai Handicapra és 11-ikén a 60,000 koronás kárpáti

díjra. Eddig már 82 ló van bejelentve. Ezen lóversenyekhez a fentemlített, valamint a futtatást megelőző napokon Kassáról és Eperjesről a mérsékelt túrista menettérti jegyek fognak Poprádfelka-Csorbató és Tátralomnicz állomásokra 3 napi érvényességgel kiadatni.

* **Kérelem.** Jogakadémia dékáni hivatala általunk kéri fel városunk közönségéből mindazokat, a kik *irodai és korrepetitóriai* állásokra jogakadémiai hallgatókat óhajtanak alkalmazni, hogy erre alkalmas ifjak ajánlhatása céljából erre vonatkozó szándékukat, illetve óhajtsukat egy levelezőlapon a dékáni hivattal közölni méltóztatassanak. Ajánlatos az állással járó teendőknél, valamint a díjazásnak megemlézése is. A dékáni hivatal minden igyekezetével azon lesz, hogy a kérdéses állásokra teljesen megfelelő és megbízható s általában olyan ifjakat ajánljon, a kik közönségünk részéről erre a támogatásra mindenképen méltók. Hasonlóan kéri a dékáni hivatal mindazokat, a kik joghallgatókat *szállásra és ellátásra* elfogadni hajlandók, hogy ebbeli szándékukat, — szintén egy levelezőlapon — a házszámuk az ellátás módjainak és a feltételeknek megjelölésével — tudatni sziveskedjenek. A levelezőlapok a *jogakadémia dékáni hivatalához Eperjesre* czímezendők.

* **«Dava še na...»** Ezzel kezdi nálunk Eperjesen a doboltatást a városi dobos. Talán ideje volna már, ha a dobos *magyar szóval* hirdetné a város lakosságával közlendőket; megérti már városunkban a magyar szót a köznép is.

* **Árpád-ünnep Pusztaszeren.** Messze vidékre szóló fénynyel folyt le augusztus 4-ikén Pusztaszeren, a hét vezér verszerződésének szent helyén a honalapító Árpád emlékünnep. A szegedi Szombatosok társaságáé az érdem, hogy ez az ünnep minden évben megtartatik s az ő érdeme, hogy ezúttal is méltó siker koronázta. Az ünnepen több ezer ember vett részt, kik már a kora hajnalban talpon voltak, hogy jelen lehessenek az ünnepségen. Reggel fél öt órákor gyülekezett a nagyszámú közönség a szegedi Kossuth Lajos sugárúti tűzoltóaktanya előtt s hosszú kocsisorban vonultak az országúton Pusztaszerre. A közönség túlnyomó része azonban már hajnali három órákor indulva, gyalogszerrel tette meg az utat. Mindannyian reggel fél nyolcz órákor érkeztek a történelmi nevezetességű Árpád-szobor elé, hol táborot ütöttek. Kilencz órákor Várady Gyula hitoktató istentiszteletet tartott a szabadban, majd pedig szentbeszédet mondott. Ezután a Szombatosok dalosköre elénekelt a Himnuszot, mire dr. Taschler J. elszavalta Rostkowitz Artur hírlapíró «Pusztaszer» című alkalmi költeményét, melynek utolsó strófája így hangzik:

Süssön le rá a nap, ez az örök bolygó,
A míg a föld háta virágokat terem,
Legyen ragyogása örökké mosolygó,
A míg magyar szívből fakad a szerelem,
Találja e földet így az idők vége, —
Még akkor is itt állj, Árpádnak emléke!

A szép költemény nagy hatást ért el. Lendületes ünnepi beszédet mondott ezután dr. Kószó István

szegedi ügyvéd, melynek minden mondatát perczekig éljenezte a lelkesült tömeg. Csényi Gyula saját költeményét szavalta el, mire Lábdy Antal tartalmas beszéddel bezárta az ünnepséget, buzdítva az egybegyűlteket, hogy ezt a záradokukat tegyék meg ezután is legalább egyszer minden esztendőben. A Szózat eléneklése a lélekemelő, hazafias ünnepség véget ért. A nagyközönség még bevárta a délután négy órákor kezdődő nagy népünnepélyt és sokáig gyönyörködött benne. A Szombatos-társaság este 9 órákor a szokott bankettjét tartotta meg Szegeden, számos hazafias tóztban ünnepelve a honfoglaló ősök és vezérek emlékét.

* **Az eperjesi kir. kath. főgimnáziumban** a tanulóknak az 1901—02-ik tanévre való felvétele f. évi szeptember hó 1., 2. és 3-ikán eszközöltetik (reggeli 8—12-ig) a) az iskolai, b) születési és c) első, illetőleg újravizsgálási bizonyítvány alapján. Szept. hó 4-ikén lesz a «Veni Sancte». A felvételi, javító- és pótvizsgálatok napjai: augusztus hó 30. és 31-ike. Az egész évi tandíj 60 kor., mely összeg miniszteri intézkedés szerint négy részben fizethető. A felvételi díj 8 kor.; a vegyes díj 4 kor. (Értesítőre, ifjúsági könyvtárra s egyéb iskolai szükségletekre.) Az egyházi ének díja 1 kor.; azonkívül minden tanuló 40 fillért fizet a tanulmányi kirándulások céljaira. Az V. osztályba belépő tanulóknak szülője köteles kijelenteni (Rendtartás 7. §): vajjon fia az 1890. évi XXX. t. cz. értelmében fogja-e tanulni a görög nyelvet és irodalmat, avagy a *pótlótárgyakat*, u. m. (törv. 2. §): a) a magyar irodalom bővebb megismertetését, kapcsolatban a görög remekírók műveinek ismertetésével (magyar fordításban) s a görög irodalom és művelődés alapvonalait; b) a rajzot (mérési és szabadkézi elemekkel), mely tárgyak az illető tanulóra kötelezők (törv. 1. §). Eperjes, 1901. augusztus havában. A kir. kath. főgimnázium igazgatója.

* **Temető.** Sok ember van, ki életében ellensége a temetőnek, ott meg sem fordul, mert azt véli, hogy amúgy is elég korán kerül ki oda, minek töprenkedjék akaratlanul halandóságával. Különös azonban, hogy épp azok az emberek vélekednek így, kiknek a temetőbe való időközönkénti látogatása — nemesebb érzékükkel és hathatós befolyásukkal — nagy előnyére válna azoknak a visszaszűkült állapotoknak, melyek temetőnkön évek óta uralkodnak. Az emberiség, vagy mondjuk Eperjes város lakosságának túlnyomó része, egészen másképp vélekedik a temetőről. Nekik a temető a kegyelet helye, ott a sírhanok alatt nyugosznak szerettjei, sokan ott temették el életük egész boldogságát, s ki tudja hányan: mindenüket a világon. Az övéik iránti kegyelet, az elhaltak emléke iránti tisztelet vonzza őket a sírkertbe, felkeresve elsratott kedves halottaik nyugvóhelyét, imát rebegnek ajkaik s a soha el nem felejthető, ki nem írható hálaérzet-től vezetettve, koszorút vagy egy kis virágcsokrot helyeznek el drága halottaik utolsó nyugvóhelyén. Ezeknek *szent* hely a temető a szó teljes értelmében. Nézzük más városok temetőit, mindenütt a legnagyobb

A fehér árnyék.

Néhány csendes, boldog hónap múlt el. A természet kitavasodott, a fák meglombosottak, a rét kivirult, elérkezett piros-pünkösöd napja.

Erre a szép tavaszi ünnepre várta Kordayné Elekeséket, a mint karácsonykor Ákosnak megígérték s a mint azt azóta levélben meg is írták Kordayéknak. Elekes urat azóta tisztartatónak léptették elő s most egy kis szabad időt eszközölt ki magának az ünnepekre.

A korcsolyázás meglepetése óta semmi különös, semmi említésre méltó eset nem fordult elő, mégis valami kellemes, boldogító sejtelen fogta el mindnyájuk szívét. Senki sem beszélt arról, mégis mindenki érezte; oly önkéntelen, oly természetes volt az, mint a lassan fejlődő, lassan kiviruló tavasz.

De mikor senki sem beszélt róla, senki egy szóval sem árulta el, hát hogy tudnám én azt leírni!

A tavasz ez, a szép kikelet — szívből, természetben egyaránt...

Vajjon nem jutott eszébe senkinek, hogy a szép tavasznak rossz napjai is vannak? ... Hideg szelek járnak, hó is esik néha, s ilyerkor a világ úgy fázik, a lombok oly fájdalmasan szillegnek, mintha attól félnének, hogy a tél visszatér újra!...

Elekeséket nagy örömiadallal fogadták. Reggel érkeztek meg. Hogyne lett volna ott Ákos is! Csak néhány pillanatra mehettek át Mariskáékhoz; a pár napi iskolai szünet még nem állt be, s neki még egy-két nehéz órája volt a lyceumban. Még ebédre sem ígérkezhetett. Abban egyeztek meg tehát, hogy ebéd előtt Pista meglátogatta; volt egy és más megbeszélni valója vele; azután Mariskáékhoz együtt vacsorálnak.

Ákos sietett az iskolába, ott elvégezte óráit, azután jó kedvvel ment haza, hogy Pistát bevárja. Délutánra

az új mester s megkapva Mariska kezét, kényszeríté, hogy vele haladjon.

— Jer csak kis húgom — szólta hozzá vidáman, hadd pereljek veled. Hát illik az, ide szöknöd előlem anélkül, hogy csak egy szóval is megemlítenéd a dolgot? — Vagy a karácsonyi vakáció alatt már más pályatársat választottál magadnak? — Nos hát mutass be neki, hadd mérközsem meg vele!

— Óh dehogy, kedves Ákos bácsi! De hisz — hisz én —

— Zavarban vagy — no csak ki vele: kia vetélytársam?

— Nincs vetélytárs; de én úgy hallottam, hogy Ákos bácsi nem tud korcsolyázni.

— Nem tudok? — Nos, jer hát, hadd czáfoljam meg ezt a tudósítást.

— Már megczáfolta.

Bizony megczáfolta és ennek Mariska oly nagyon, oly igazán szívből tudott örülni!

Milyen boldogan mentek haza, mikor aztán alkonyatkor Ákos hazakísérte őket.

— De kedves anyám — szólta Mariska a professzor úr távozása után — hisz Ákos bácsi valóságos mester a korcsolyázásban, hogy írhatta hát Juli néni, hogy nem ért hozzá?

— Édes leányom! — felelé mosolyogva az anya — két hét alatt ilyesmit nagyon jól meg lehet tanulni, ha az embernek képessége és erős akarata van hozzá. Úgy látszik, Ákosban meg volt mind a kettő. Azután azt sem kell feledni, hogy Pista öcsémben kitűnő mesterre akadt.

Együtt korcsolyáztak aztán, valahányszor csak engedte az idő.

Ákos olyan egészséges ember lett, a milyen még nem volt soha.

Nagyon kellemesen telt el az este. Utána gyönyörű ragyogó téli nap virradt fel. Az iskola még nem nyílt meg. Ákos tehát mindjárt ebéd után fogta korcsolyáját s ment Mariskáékhoz... Csakugyan?... Hát mégis jól sejtették, hogy Mariskát akarja meglepni vele s ajándékolni szánta neki. De hiába! nem találta otthon őket. A cseléd azt mondta, hogy a kisasszony, mamája és az úrfi kíséretében, kiment korcsolyázni.

— Ejnye! kiáltá Ákos — engem meg sem vártak, még csak meg sem említették tegnap. No ezért perelni fogok húgocskámmal.

Sietett utánuk. Ismerte a jégpályát, gyakran el látogatott oda remete korában is, hogy a diákok után nézzen. Most meg akarta lepni húgát — nos, bizonyosan csak megjelenésével, azért nem az indulás és gyülekezés helyére ment, hanem messzebb kerülve, egy magános kanyarodónál állapodott meg...

Fiatal lányok, ifjak vígan siklottak már ide s tova a jégpályán; köztük volt Mariska is öcsésével Elemérrel, a ki a pályán kísérője volt.

— Nini! — kiáltá egyszer Elemér egy messziről közeledő alakra mutatva — jövendőbeli bajuszomra mernék esküdni, hogy az ott Ákos bácsi.

A közeledő alak éppen a legművészebb kanyarodásokat és körforgásokat produkálta, mikor Mariska odapillantott.

— Lehetetlen! — szólta bámulva Mariska — hisz Ákos bácsi soha sem korcsolyázott, ez pedig mesteri figurákat csinál.

— Már pedig az Ákos bácsi — erősíté a diáktestvér — nekem jó szemem van. Nézd, már meglátott, felénk jön... Még sem ismered rá?

— Csakugyan — mintha ő volna!

A következő pillanatban már ott termett náluk

zó volt. alkalmazást. Irodalmi írt szak- a, e Kör b) sikerrel kiválnak némettel ve. Több könnyed a volt az angulatos szeret- gén, hisz Arad első encz volt. ita ő is a megkíván munkál- bletséget.

Rudolfné ága 43-ik

et császári gyász érte. et császár yné leg- s Eduard -ikén esti i. Viktória gynál volt itt időző friedrichs-ót.

ya f. hó ob tanács- 1902. évre

kör köze- irodalmi ye reánk akérdésre, et méltató gr. ismert egyik osz- tott pályá- ojúk mi unk e ki- juk, hogy nk részről szép műve önyvének gy diadala nkben is! pályázatot onjárja. A

ésre méltó egy igen a másikat melegség- sen hatott - Elekesné közölhetem, emlékszem

y bátyámat lyel körül- van hozzá. De engedél elmeztesse- megtudtam len. Ezt ő de látszott nem tud aj, igen sok jut eszébe i se várja. Erre a le- ízom, hogy náljon. Sze-

or a levelet yázom.

felelé anyja részt venni. többé nem

osan a pro- skákát, azt

rendet, tiszaságot fogjuk találni s mindenkin a nemesebb érzés nyilatkozik, mihelyest e helyre lép. Nálunk nem így van; nálunk e szent helyen a rendnek nyoma sem található — de annál nagyobb a rendszertelenség. Utak alig vannak és a hol van, ott is burján és fű borítja azokat, a meglevő utak meg oly keskenyek, hogy még a halottas-kocsi is alig talál helyet és az utak nem lévén kavicsolva, a legkisebb eső beálltakor mely résekkel tátognak elénk, úgy, hogy a járás alig lehetséges. A legtöbb sírhely csak úgy közelíthető meg, ha más sírdombokon át irányítjuk utunkat. Ideje volna már, hogy e helyre is a nemesebb érzés tartar: bevonulását, s a közönség, mely a sírhelyek árát megfizeti, követelőleg lépne fel és megkívánná, hogy ezen különben is megszentelt hely hivatásához méltó kinézést nyerjen. Csak a kezed szükséges, — ha ez meglesz, maga a közönség fogja azt folytatni.

*** Rendelet és parancs a katonai gyakorlatokról.** Fejérváry Géza báró üdvös és humánus rendeletet bocsátott ki, a melyben — tekintettel az országban fellépett nagy hőségre — elrendelte, hogy a csapatok gyakorlataikat addig, míg a meleg a normális fokra csökken, az éjjeli órákban tartásuk meg. Vonatkozik ez a honvédségre s hiszszük, hogy nyomon fogja követni a másik rendelkezés, a mely az üdvös és emberes rendelkezést kiterjeszti a közös-hadsereg tisztikarára és a legénységre is. A mint értesülünk, a kassai háziereg legénysége előtt parancskiadás volt, a mely üdvös könnyítésekkel segít a gyakorlatozó legénység helyzetén. A parancs szerint az ezred legénysége ezen túl háború nélkül vonul ki a gyakorlatokra, derékszárjait meglazíthatja, s ha a hőségben a legénység közül valaki nem érez elég erőt magában a gyakorlat tartására, felmentésért jelentkezhetik. Ez a rendelkezés valóban dicséretre méltó s érte elismeréssel adózik nemcsak a legénység, de a közvélemény is, a mely szívesen fogja konstatálni, hogy ez a vezetőség részéről nemes, jóakarati lépés a humánus bánásmód felé.

*** Az utcák locsoltatása** című, lapunk legutóbbi számában foglalt híreinkre illetékes helyről, — arra a megjegyzésünkre, hogy az utcák locsoltatására igénybe vehető volna a teljesen foglalkozás nélküli fizetett tűzoltóság, — következő felvilágosító sorokat vettük a tűzoltóság elfoglaltságáról: «A fizetett legénység száma csak hat emberből áll; ezekből kettő minden 24 órában a toronyba van vezényelve a toronyőrségre s így marad csak négy ember, ebből kettő elesik, a mennyiben a 24 órai szolgálat után a toronyban volt két legény délután szabad, hogy magát kialudhassa. Ha azalatt megint tűz vagy más riadó nem háborgatja, a felmaradt két legényből egy folyton mint kézbesítő s behívó tesz szolgálatot. Ezenkívül a fizetettek végzik a harangozást is, a mi naponként legalább két órát vesz igénybe. Kétszer hetenként: hétfőn és pénteken délelőtt, a városházán végeznek kapuőrséget, teljesítik a város fertőtlenítését, eszközlik a betegszállítást, minden nap két órát a gépek tisztítása vesz igénybe — s hol a gyakorlat?» Elismerjük, hogy nem volt tudomásunk a tűzoltóság ily nagymérvű

gépész osztálytanári munka várt reá, ezért nem ígérkezhetett ebédre sem. El akart végezni mindent pontosan, hogy azért este egészen a családi örömmel adhassa át magát.

Mikor a lyceumból haza tért, az öreg gazdasszony fontos képpel nyitotta ki előtte az előszoba ajtaját:

— Vendége van, tekintetes uram!

— Tudom, Pista sógorom. Ugyancsak hamar beült hozzám.

— Nem az a, tekintetes úr; a vendég nem férfi.

— Nem férfi? csodálkozott Ákos.

— Nem ám! olyan gyönyörű tündérisasszony, hogy ritkítja páriát. Csak tessék beszélni.

— Hm! — dörmögé magában Ákos — Mariska volna? De hisz erre semmi elfogadható ok sincs, az képzelenség! Vagy valamelyik diákom rokona? Nos, lássuk!

Kiváncsian nyitotta fel az elfogadó-szoba ajtaját, belépett, aztán — mozdulatlan maradt egy álló helyében, mintha kővé meredt volna...

Az a nő, a ki most egy karszékből felállt előtte, csodaszép tünemény volt, ifjúkori költészetének legszebb tüneménye... Vajjon úgy fáj-e emléke most is, mint a mily fájdalmasan az most reá mosolyog?...

— Én vagyok, Ákos! — szólalt meg a tünemény lágy, érző hangon. Óh Ákos szabad-e még önt így szólítanom?

— Theodora! — suttogá a férfi önkéntelenül.

— Igen, Theodora...

A leány összekulcsolta hófehér kezét a hullámzó keblen, úgy nézett rá bűnbánó Magdolna — arczal. Olyan csodaszép volt!...

Hát van visszaesés is?... De hisz ez a tavasznak nem rosszabbik napja, talán szebb, mint valaha volt!... Ez csak nem ijesztget azzal, hogy a tél visszatér újra?...

(Folyt. köv.)

elfoglaltságáról, s epp azért nem is vádkép hoztuk fel a tűzoltóságot, hanem azért, mert őket tartanók legalkalmasabbaknak a locsoltatásra.

*** «Elnöklő főispán.»** Kedves és tanulságos apróságot olvassunk a *Felsőmagyarország* cz. kassai lapban Abaujmegye főispánjáról. Ezentúl: «Elnöklő főispán». Egyik legutóbbi városi közgyűlés egyhangúságát egy igen szép jelenet élénkítette meg. Ugyanis az egyik referens aljegyző a megelőző napi közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése alkalmából a többi között ezt a kitéltet használta: «Mire a főispán úr ő méltósága...» Erre *Péchy Zsigmond* főispán, — a ki előkelő származása és állása dacára ellensége a manap divatos czímkórságnak, — az aljegyzőhöz fordulva, a jövőre nézve a következő korrekciót rendelte el: «Ezentúl kérem csak *elnöklő főispán* s nem főispán úr ő méltósága. A főispánt a jelenlevő bizottsági tagok lelkesen megéljenzették.

*** Vaddisznó helyett — leány.** Szedliczén történt az a borzasztó szerencsétlenség, hogy K. tanító vaddisznóra indulván, egyszer a bokrok között mozgolódást vesz észre, vaddisznót vél látni a szeme, elsüti fegyverét és — vaddisznó helyett egy gyanútlanul szedert szedő leányt lőtt le. Az áldozat azonnal meghalt.

*** Boszú.** Vigan mulatott a két czimbora, talán többet öntöttek a garatra s veszekedés, sértegetés lőn a mulatozás vége. A megsértett czimbora, meg akarván boszulni a rajta esett sértést, társának, mikor az elaludt, nagy szöveget vert a koponyájába, mely halálát okozta. E napokban boncolták a városi kórházban.

*** A «Zenélő Magyarország» zongora- és hegedűzeneműfolyóirat** most megjelent 15-ik füzeté a következő szép zeneműjondóságokat tartalmazza: I. Dóczy József: «Nincsen párja galambomnak»; «Tiszán innen, Tiszán túl» magyar dalát. II. Lányi Ernő: «A jósnő» jellemdarabját. III. Strauss József: «A szíren» polkamaurkát. IV. Loewe Károly: «Az óra» dalballadát. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a *Zenélő Magyarország* minden füzeté, miért az minden zongorázó- és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, kuplé, szalontánc-zenét s hegedűjondóságokat kedveli, különösen figyelmébe ajánlhatók annak havonként kétszer megjelenő, 10-10 oldalt tartalmazó füzetek. Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 3 korona előfizetésért kapható, s előfizetések a most folyó negyedre s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a *Zenélő Magyarország* (Klökner Ede, zeneműkiadóhivatalába, Budapest, VIII, József-körút 24. intézendők, a honnan mutatónyűzetet 60 fillér beküldése ellenében megismerésére bérmentve küldenek.

*** A pénzügyminiszter és a kávéházi szivarkák.** A pénzügyminiszternek tudvalevőleg van egy rendelete, a melylyel eltiltja hogy kávéházakban s egyáltalán nyilvános mulatóhelyeken a rendes trafikszivarkákön kívül mást is árusítsanak. Ezt a rendeletet a pénzügyminiszternek újabbán egyáltalán nem tartják be s a mulatóhelyek vendégeit úgyiszólván elárusztják nem tözsdéből került szivarkákkal. Az említett régebbi rendeletnek akar most a miniszter érvényt szerezni s e czélból szigorú hangú rendeletben hívja fel a pénzügyigazgatóságokat arra, hogy a visszaéléseket ellenőrizzék és minden kihágást a legnagyobb szigorral büntessenek.

*** Vendéglősök figyelmébe!** A Debreczeni Szőlő- és Bortermelő Szövetkezet elhatározta, hogy 251 holdas, egységesen kezelt szőlőtelepéről — a melyen az uralkodó fajok: Olasz rízling, Ezerjő, Kövidinka, Nagyburgundi, Kadarka, Mustos fehér, Erdei, Sylváni, Fehérburgundi, Tramini és Furmint, az 1901. év termését is épp úgy, mint az 1900-iki terméssel tette, vendéglősöknek kötére adja el. Ezen vásárlás ügy történi, hogy a vevő akár a szüretnél, akár azután a bor minőségéről meggyőződést szerez és a neki tetsző fajtából egy évi szükségletének megfelelő mennyiséget megvásárol. (Megjegyzendő, hogy kötést már szüret előtt is lehet csinálni, a mennyiben a must ára annak leendő cukortartalmához képest már előre megállapítható. A vevő a megvásárolt mennyiség értékének egy tizedrészt előlegül leteszi és írásbelileg kinyilatkoztatja, hogy minő fajtából mennyit vett meg és kötelezi magát, hogy a megvásárolt mennyiséget egy év leforgása alatt tetszése szerinti, de legalább 100 literes részletekben átveszi és az átvett mennyiséget esetről-esetre készpénzzel fizeti. A szövetkezet pedig kötelezi magát arra, hogy minden vevő borát külön, tisztán, szóval kifogástalanul, saját felügyelete alatt kezelte és hogy a vevőt sem apadással, sem alj- vagy présborral nem terheli. Ezek szerint könnyen belátható, hogy a szövetkezet ezen eljárása a vendéglősökre nézve felette előnyös, valóban áldásos, mert a vendéglős, ha kötést csinált: 1. Nem kénytelen egyszerre évi szükségletét készpénzzel beszerezni és pénzt befektetni. Forgatókáját fordíthatja más üzleti czikkeinek beszerzésére. 2. Nem kény-

telen — ha kellő készpénze nincs és mégis egyenlő bort akar szerezni — váltókölcsonök után fáradozni. 3. Nem kénytelen valamely nagykereskedő adósává lenni és ezen viszony hátrányos következményeit viselni. 4. Nem kénytelen havonta más helyről másféle bort másféle áron vásárolgatni... és 5., a mi a fődolog, nem kénytelen külön borkezelőt tartani, vagy borát romlásnak kiténi; mert: 6. biztosítva van neki egész évre kifogástalan minőségű, egyenlő, tiszta kezelési egészséges bor mennyisége, a minek árába csak $\frac{1}{10}$ -ed rész értéket tektet be, s a mely borral, mint sajátjával, tetszése szerint rendelkezik és a mit minden további kezelés és apadás nélkül adhat vendége asztalára. A vendéglősöktől függ tehát csupán, hogy az eddiginél kevesebb befektetéssel egyenlőbb, rendesen kezelt borral forgalmukat s jövedelmüket fejleszszék és a valódi magyar borokat a fogyasztókkal megismer-tessék, megszeretessék.

*** A babona Madagaszkarban.** A párisi orvosi egyetemen a napokban először nyert orvostudori oklevelet egy Gerthon Ramisiray nevű madagaszkári ember. Érdekes, hogy az új doktor négy és fél év előtt került Párisba s akkor még egy szót sem tudott francziául; ma pedig tökéletesen bírja a nyelvet. Kitűnően képesítették, s a kérdésre, melyet vizsgálja alkal-mával kapott, senki sem válaszolhatott volna meg nagyobb precizitással, mint ő. «A madagaszkáriak hite és szokásai». Ez volt a téma, a melyről Ramisiray-nak vizsgáznia kellett. Érdekesen beszélt hona szülöt-teiről. A madagaszkáriak nagy gyermekek módjára vakon hisznek a sorsban és a szó szoros értelmében rabszolgái a jó és rossz szellemeknek. Mindenki szü-letése alkalmával magával hozza jó vagy rossz szeren-cségét. Például: a ki január hóban születik, annak minden vállalkozása fényesen sikerül. A ki áprilisban látja meg a napvilágot, az erős és egészséges ember lesz. A májusban született emberek ördögi hatalommal vannak fölruházva. Junius a pénzkeresőknek hog szeren-csét. A ki pedig júliusban születik, az okvetlenül ter-mészetes halállal fog kimúlni. A szeptember azonban szerencsétlen hónap. Az akkor született gyermeket le kell tenni egy udvarba, a hol ökrök vannak. S ha ezek az istállóból kijövet el nem tapossák a gyermeket, csak akkor kell fölnevelni. A novemberben szüle-tett gyermekek sorsa még borzasztóbb. Ezek a szerencsétlenek bűn és betegség jegye alatt láttak nap-világot. A halottaktól is sokat várnak a madagaszká-riak. A halottat csak legközelebbi rokonainak szabad megérinteni. Elhúnyt kedveseiket drága ruhákba öl-töztetik, étellel és pénzzel látják el, hogy majd mint szellem, jó indulattal legyen irántuk. Nagy szerepet játszanak ezenkívül Madagaszkarban a szellemidézők és csodadoktorok, a kiknek nagy tekintélye van a nép előtt.

SPORT.

**** A túrista-közgyűlés előkészületei** lázasan foly-nak. A kirándulást előkészítő szűkebb bizottság e napok-ban künn járt Soóváron és Kakasfalván. *Domokos* bányatanácsos, valamint *Lonkay* főerdész a legbarátságosabban fogadták a bizottságot és legmesszebb menő támogatásukat kilátásba helyezték.

**** Osztrák túristák a Magas-Tátrában.** Az Osztrák Túrista-Klub aug. 15—20-ikáig terjedőleg nagyobb-szabású kirándulást rendez a Magas-Tátrába. A kirán-dulást a Magyar Túrista-egylet egy kiküldött választ-mányi tagja vezeti.

**** A M. K. E. Évkönyve** e napokban jelent meg. A gazdag tartalmú Évkönyv értékezési közül, mint túristikailag legkiválóbb, kiemelendő *Englisch Károly* lovagnak: «Újabb kirándulások a Magas-Tátrában» című kitűnő czikke.

ÚJ VASÚTI MENETREND

1901. MÁJUS 1-TŐL.

Eperjesről indulnak a vonatok:

Budapest felé:	6:20 reggel.	Budapestre érkezik	1:30 délután.
	10:40 d. e.	"	8:50 este.
	2:50 d. u.	"	10—
	7:30 este.	"	6:35 reggel.
Bártfa felé:	9:59 "	"	8:15 "
	6:35 reggel.	Bártfára érkezik	8:42 délelőtt.
Orló felé:	5:35 d. u.	"	7:41 este.
	6:29 reggel.	Orlóra érkezik	8:20 délelőtt.
Szeppesség felé:	2:20 d. u.	"	4:35 délután.
	5:21 d. u.	"	7:10 este.

6:20 reggel. 10:40 délelőtt. 2:50 délután. 7:30 este.

Felelős szerkesztő: Dr. Mikler Károly. Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

236—1901. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 1901. évi 1437. p. számú végzése következtében dr. Uhlig Leo ügyvéd által képviselt Lipsker Chajm javára **Baiek Károly** ellen 79 kor. s jár. erejéig 1901. évi július hó 15-ikén fogantatott kielégítési végrehajtás útján letöltött és 741 koronára becsült — I. szobában 3 drb. (két nagyobb, egy kisebb) luszter; II. szobában egy garnitúra, két sífonyér, kétajtajú, bőrdívány, egy függő aranyrámas tükör, zongora megcsehető állapotban, 2 drb. (egy kicsiny, egy nagyobb) szekrény; III. egy garnitúra, nagyobb állótükör, két fehér függöny, kisebb fali-tükör, két drb. hattyúos kaszniai karszék 50 métermáza széna az istálló feletti padon — ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szvidniki kir. járásbíró V. 68/1901. számú végzése folytán 79 korona tökékövetelés, ennek 1900. évi szeptember hó 1-jétől járó 6% kamatai és eddig összesen 76 kor. 10 fillérben bírólag már megállapított költségek erejéig Zborón leendő eszközésére **1901. évi augusztus 16-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzletés mellett a legtöbbet érőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Szvidnikben, 1901. évi július hó 30-ikán.

Kapy Adolf,
kir. bír. végrehajtó.

Hirdetések

jutányos áron vétetnek fel lapunk kiadóhivatalában.

Bérelhető gőz-cséplőgépek.

Egy 6 lőerejű gőzgép új cséplőszekrényvel és elevátorral.

100 méter után fizetendő **3 1/2 %**

Egy 2 1/2 lőerejű, kisebb cséplésre.

100 méter után fizetendő **5 %**

Vizsgázott gépész.

Megrendelések intézendők mielőbb

Szalasovics József-hez,
Alsó-Sebes.

Kereskedők, gyárosok, ügyvédek és általában mindenki részére a legjobban és legolcsóbban szerkezett információt a

Tudakozó iroda.
Tulajdonos:
Neumann Ármán
Budapest
V., Kálmán-utca 12. szám.

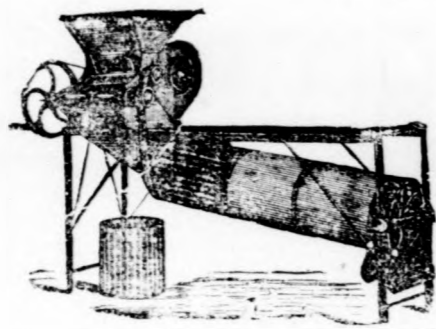
Milleniumi kiállítás 1896. Nagy milleniumi érem.

STAHEL és LENNER, Budapest.

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: Kálana József-utca 8. sz., Margit-híd és nyugali pályaudvar közel.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a búza, árpa vagy rozs közül kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a búza közül, és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lenesetisztító és osztályozó trieurök az árpa kiválasztására és a lenese osztályozására.

Osztályozó trieurök.

Szabad. trieur és osztályozó-gépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására.

Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer-rendszerű trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását.

Malom-trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott v. hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari v. gazd. célokra.

— Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek. —

Lóversenyek Tátra-Lomniczon

1901. augusztus 7., 8., 10. és 11-ikén.

a «Magyar Lovaregylet» által rendezve; kezdetük mindig délután 3 óra 45 perczkor.

A versenytérre a következő vonatok közlekednek az összes közbeeső állomások érintésével:

ODA:

Tátra-Lomniczról indul	2 ó. 45 p.	2 ó. 55 p.
Versenytérre érkezik	3 ó. 03 p.	3 ó. 13 p.
Poprád-Felkáról indul	1 ó. 06 p.	1 ó. 30 p.
Versenytérre érkezik	1 ó. 31 p.	1 ó. 55 p.
Kassáról indul	8 óra — p.	
Poprád-Felkára érkezik	11 ó. 25 p.	

VISSZA:

Versenytérrel indul	5 ó. 55 p.	6 ó. 05 p.	7 ó. 29 p.
Tátra-Lomniczra érkezik	6 ó. 15 p.	6 ó. 25 p.	7 ó. 58 p.
Versenytérrel indul	6 ó. 10 p.	6 ó. 55 p.	7 ó. 06 p.
Poprád-Felkára érkezik	6 ó. 35 p.	7 ó. 20 p.	7 ó. 40 p.
Poprád-Felkáról indul	8 óra 15 p.		
Kassára érkezik	11 ó. 15 p.		

— Augusztus 9-ikén nagy művész-estély, bazar és bál. —

Helyárak a versenytérre: I-ső hely **6** korona, II-ik hely **2** korona, III-ik hely **40** fillér.

A Kassáról Poprád-Felkára és vissza, nemkülönben Eperjesről Poprád-Felkára és vissza szóló, ünnep- és vasárnapokon érvényes kedvezményes jegyek a versenynapokon is kiadottnak, és pedig:

Kassa—Poprád-Felka	II. oszt.	6 korona.
	III. "	4 "
Eperjes—Poprád-Felka	II. "	6 "
	III. "	4 "

Jegyek kaphatók Tátra-Lomniczon Kuzmann Gyula bazárjában és a versenynapokon Tátra-Lomniczon a **versenytérre**. — **Restaurációk az I. és II. helyen, szántügy totalisateurök, bookmaker és zene.**

Csak Globus
tisztító
kivonattal
tisztítsunk

A anyéremmel kitüntetve:
Világkiállítás, Páris, 1900.

Kapható azon üzletekben, hol plakátok hirdetik azt.

Dobozok 10, 16 és 30 filléért.

Alapított 1869.

KÖSCH ÁRPÁD

KÖNYVNYOMDÁJA | PAPIRRAKTÁRA

EPERJESÉN.

Korszerűen s dísan felszerelt

Arjegyzékek, számlák, czéggártyák, körlevelek, üzleti jelentések, intőlevelek, czímkék, vonalozott üzleti könyvek; levelezőlapok, csomagoló- s levélpapírok és borítékok czégnomással. ...

Pénzintézeteknek: Alapszabályok, értékpapírok, mérleg számlák, üzleti könyvek (szines vonalzással is). Ügyvédek részére: Mindennemű kérvények és keresetek, meghatalmazások, kötvények s szerződések, óvások, ügyvédi könyvek stb.

Bármely hirlapra előfizetések közvetítése.

Legválasztékosabban berendezett

Egyházi, tanügyi, közigazgatási és más hivatalos nyomtatványok raktára. Oklevelek, isk. értesítők, bizonyítványok s kimutatások nyomtatása. Névjegyek. Bevásárlási árúkönyvek rovatolva.

Eljegyzési és esketési kártyák, meghívók izléses kivitelben, falragaszok részére szükségelt nyomtatványok díszes előállítása. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesíték.

Motorhajtóerő-berendezés. Tömöntöde.

Költségvetések — készítenő nyomtatványokról — postafordultával.

